

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXII

Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Beata Piwowarska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 stycznia 2016 r. w Warszawie

sprawy z wniosku **J. W. (1)** i **I. M.**

z udziałem **Fabryki (...)** - (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia: oddalić wniosek.

UZASADNIENIE

30/12/2015 r. J. W. (1) i I. M. wnieśli o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o zaniechanie naruszenia patentu nr (...). Łoże broni automatycznej, poprzez:

- a. zakazanie Fabryce (...) – (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R. od wydania postanowienia o zabezpieczeniu, na czas trwania procesu – produkcji, sprzedaży, eksportu, oferowania i reklamy łoża broni automatycznej sprzedawanego samodzielnie lub w zestawie z karabinami, zgodnego z patentem nr (...). Łoże broni automatycznej, w którym do poziomej ścianki korpusu, trwale przymocowana jest dolna szyna montażowa, przy czym na każdej szynie montażowej: bocznej lub/i dolnej zamiennie można umieszczać co najmniej rękojeść lub/i co najmniej jeden uchwyt wyposażenia, w tym również zintegrowanego zespołu łoża z nakładką lub bez o określonej wizualizacji;
- b. zajęcie – na czas trwania procesu – wyprodukowanych przez obowiązującą i stanowiących jej własność łoż broni automatycznej, samodzielnego lub w zestawie z karabinkiem, szczegółowo opisanych w pkt a, znajdujących się w głównym miejscu wykonywania przez obowiązującą działalności gospodarczej przy ul. (...) w R. (26-617) oraz we wszelkich innych miejscach, które zostaną ustalone w toku egzekucji;
- c. zobowiązanie obowiązanej do wycofania z rynku – na czas trwania procesu – łoż broni automatycznej, samodzielnych lub w zestawach z karabinkami, szczegółowo opisanych w pkt a.

Na wypadek nierealizowania przez obowiązującą roszczeń z pkt a-c wnieśli o zasądzenie na ich rzecz od Fabryki (...) – R. kwoty 1.000 zł za każdy dzień naruszenia obowiązków.

Sąd ustalił, że:

J. W. (1) i I. M. są od 29 sierpnia 2005 r. uprawnieni z patentu na wynalazek nr (...). Łoże broni automatycznej. Przedmiotem wynalazku jest łoż#e broni automatycznej służ#ace do wielopozycyjnego mocowania na broni dodatkowego wyposaż#enia. Wg wynalazku, do poziomej s#cianki korpusu trwale przymocowana jest dolna szyna montaz#owa na kto#rej umieszczona jest przemieszczaja#ca sie# po niej suwliwie re#kojes#c# zas# uchwyt wyposaż#enia zamontowany na bocznych szynach montaz#owych posiada otwo#r do mocowania wyposaż#enia oraz

s#rube# wkre#cana# w dolna# nagwintowana# cze#s#c# uchwyty wyposaz#enia. Na kaz#dej szynie montaz#owej: bocznej lub/i dolnej zamiennie jest umieszczona co najmniej re#kojes#c# lub/i co najmniej jeden uchwyt wyposaz#enia. P#enie uchwyto#w wyposaz#enia jak ro#wniez# re#kojes#ci jest wzajemnie zamienne. Nadto, w przypadku zajs#cia takiej potrzeby, na kaz#dej dowolnie wybranej lub kilku jednoczes#nie szynach montaz#owych, sa# montowane w dowolnych zestawieniach niezbe#dne elementy wyposaz#enia jak np.: latarka, celownik laserowy, wskaz#nik laserowy, pods#wietlacz celo#w podczerwieni la#cznie z re#kojes#cia#. S. mocowanie oraz blokada poloz#enia, pozwala na umieszczenie re#kojes#ci na dowolnie wybranej szynie montaz#owej, ro#wniez# bocznej, jak ro#wniez# dokladne dopasowanie jej poloz#enia do budowy fizycznej osoby trzymajacej bron#.

fig. 1 fig. 2

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniiony w przykladzie wykonania na rysunku na ktorym fig. 1 przedstawia loz#e z zamontowana# re#kojes#cia# i jednym uchwytem wyposaz#enia w widoku z boku a fig. 2 loz#e w przekroju osiowym A-A. Do poziomej s#cianki korpusu 1 loz#a, trwale przymocowana jest dolna szyna montaz#owa 2 na ktorzej umieszczona jest przemieszczajaca sie# po niej suwliwie re#kojes#c# 3. Re#kojes#c# 3 blokowana jest przy pomocy wkre#canego do obudowy 4 re#kojes#ci 3 trzpienia 5 z gwintem 6 i uszczelka# 7, zakon#czonego w go#rnej cze#s#ci bolcem 8, ktorzy przy blokowaniu wsuwa sie# w wybrania 14 szyn montaz#owych 2 i 11, umieszczonego wspo#losiowo wewna#trz re#kojes#ci 3. W przypadku zgubienia trzpienia 5, re#kojes#c# 3 blokowana jest ro#wniez# przy pomocy przelotowego otworu 9 wykonanego w go#rnej cze#s#ci obudowy 4 re#kojes#ci 3, przez umieszczenie w otworze 9 dowolnego elementu blokujacego jak: drut, pre#t itp. Uszczelka 7 zabezpiecza od dolu re#kojes#c# 3 zapobiegajac przedostawaniu sie# do jej s#rodka zanieczyszczen#, wody itp. co w przypadku opado#w, warunko#w polowych ma istotne znaczenie. Uchwyt wyposaz#enia 10 zamontowany na szynach montaz#owych 11 posiada otwo#r 12 do mocowania wyposaz#enia. Wkre#cenie moletowanej s#ruby 11 w dolna# nagwintowana# cze#s#c# uchwyty wyposaz#enia 10 powoduje zamocowanie elementu wyposaz#enia umieszczonego w otworze 12 oraz analogicznie odwrotnie. Suwliwe mocowanie re#kojes#ci 3 oraz uchwyto#w wyposaz#enia 10 pozwala na precyzyjne ustawienie kaz#dego z tych elemento#w.

Łoz#e broni automatycznej składajace sie# z korpusu o kształcie litery U do bocznych s#cianek ktorogo, trwale przymocowane sa# boczne szyny montaz#owe na ktorzych suwliwie mocowane sa# uchwyty wyposaz#enia oraz re#kojes#ci blokowanej przy pomocy wkre#canego do jej obudowy trzpienia z gwintem i uszczelka# zakon#czonego w go#rnej cze#s#ci bolcem lub blokowanej przy pomocy przelotowego otworu wykonanego w go#rnej cze#s#ci re#kojes#ci, znamiennie jest tym, z#e do poziomej s#cianki korpusu /1/ trwale przymocowana jest dolna szyna montaz#owa /2/ na ktorzej umieszczona jest przemieszczajaca sie# po niej suwliwie re#kojes#c# /3/ zas# uchwyt wyposaz#enia /10/ zamontowany na bocznych szynach montaz#owych /11/ posiada otwo#r /12/ do mocowania wyposaz#enia oraz s#rube# /13/ wkre#cana# w dolna# nagwintowana# cze#s#c# uchwyty wyposaz#enia /10/ przy czym na kaz#dej szynie montaz#owej: bocznej /11/ lub/i dolnej /2/ zamiennie jest umieszczona co najmniej re#kojes#c# /3/ lub/i co najmniej jeden uchwyt wyposaz#enia /10/. (dowód: wydruk z bazy UP RP k.10, opis patentowy k.11-12, 67-68)

Fabryka (...) – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. co najmniej od 2009 roku produkuje i wprowadza do obrotu zintegrowany zespół łoża broni automatycznej z nakładką, sprzedawane samodzielnie, w zestawie z bronią lub w zestawach wyposażenia m.in. Polskim Siłom Zbrojnym i odbiorcom indywidualnym. Zintegrowany zespół łoża z nakładką z szynami wraz z chwytem przednim odłączalnym montowany jest m.in. w karabinach szturmowych wz. 96 (...). Z przygotowanej przez obowiązującą instrukcji obsługi i użytkownika 5.56 mm Karabinu szturmowego wz. 96 (...) nr (...) wynika, że zespół ten służy do mocowania lekkiego oprzyrządowania, takiego jak latarki, wskaźniki laserowe, chwyt przedni, dwójnogi. Chwyt przedni odłączalny służy jako element wspomagający przenoszenie broni podczas pełnienia służby. Jego montaż przebiega poprzez umieszczenie zespołu chwytu na szynie w żądanym położeniu i dokręcenie nakrętki / trzpienia. (dowód: faktura k.13, wydruki ze stron internetowych k.14-15, 102-106, 108, instrukcja obsługi i użytkownika k.16-63, materiały prasowe k. 69-101)

Sąd zważył:

Stosownie do art. 63 ust. 1 ustawy z 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej, przez uzyskanie patentu nabywa się prawo wyłącznego korzystania z wynalazku w sposób zarobkowy lub zawodowy na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis art. 66 ust. 1 p.w.p. stanowi natomiast, że uprawniony z patentu może zakazać osobie trzeciej, niemającej jego zgody, korzystania z wynalazku w sposób zarobkowy lub zawodowy polegający na:

1. wytwarzaniu, używaniu, oferowaniu, wprowadzaniu do obrotu lub importowaniu dla tych celów produktu będącego przedmiotem wynalazku, lub
2. stosowaniu sposobu będącego przedmiotem wynalazku, jak też używaniu, oferowaniu, wprowadzaniu do obrotu lub importowaniu dla tych celów produktów otrzymanych bezpośrednio takim sposobem.

Zgodnie z art. 287 ust. 1 pkt 1 p.w.p., uprawniony, którego patent został naruszony, może żądać zaniechania naruszania, wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, a w razie zawinonego naruszenia również naprawienia wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych albo poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej opłacie licencyjnej albo innego stosownego wynagrodzenia.

Zabezpieczenia roszczeń w tym zakresie udziela się na zasadach ogólnych. Art. 730 § 1 k.p.c. dopuszcza udzielenie zabezpieczenia w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny, zarówno przed wszczęciem postępowania jak i w jego toku. (§ 2.) Zgodnie zaś z art. 730¹ k.p.c., wniosek powinien zawierać uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, który istnieje wtedy, gdy jego brak uniemożliwi albo poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi albo poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Nie jest konieczne udowodnienie roszczenia, wystarczy jego uprawdopodobnienie, stąd – zgodnie z art. 243 k.p.c. - zachowanie szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym nie jest konieczne. Wykazanie zasadności jego twierdzeń może być przeprowadzone przez wnioskodawcę za pomocą niesformalizowanych środków dowodowych. Dla wykazania wiarygodności roszczeń niepieniężnych z zakresu prawa własności intelektualnej należy uprawdopodobnić istnienie prawa oraz fakt jego naruszenia. (por. A. Jakubecki Postępowanie zabezpieczające w sprawach z zakresu prawa własności intelektualnej, wydanie II, s.267-269)

Zabezpieczenie roszczeń pieniężnych może nastąpić m.in. przez zajęcie ruchomości. (art. 747 pkt 1 k.p.c.) Jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela go w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wykluczając sposobów przewidzianych do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, w szczególności może unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników na czas trwania postępowania. (art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.) Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględnia interesy stron w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę. (§ 3. art. 730 § 1 k.p.c.)

W ocenie Sądu, wniosek J. W. (2) i I. M. nie zasługuje na uwzględnienie. Jakkolwiek wnioskodawcy należycie uprawdopodobnili, że służy im wyłączność korzystania z wynalazku pt. Łoże broni automatycznej chronionego patentem PL (...), to zastosowaniu względem Fabryki (...) - (...) spółki z o.o. w R. środków tymczasowych przed wniesieniem pozwu sprzeciwia się nieuprawdopodobnienie słuszności przyszłego roszczenia. Wnioskodawcy określili je w sposób dość ogólny, jako zaniechanie naruszania, należy więc przyjąć że zamierzają dochodzić zastosowania względem obowiązanej sankcji zakazowych, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 p.w.p., tj.: zakazania jej wytwarzania, używania, oferowania, wprowadzania do obrotu lub importowania dla tych celów produktu będącego przedmiotem wynalazku.

Przedstawiając w motywach wniosku okoliczności faktyczne sprawy wnioskodawcy stwierdzili, że stan naruszenia trwa co najmniej od 2008 r. oraz złożyli instrukcję nr 1/2009 obsługi i użytkowania 5.56 mm Karabinu szturmowego wz. 96 (...), w którym – jak twierdzą – został wykorzystany ich wynalazek. Oznacza to, że uprawnieni zareagowali na naruszenie dopiero po upływie przeszło sześciu lat, tymczasem - zgodnie z art. 289 ust. 1 p.w.p. - roszczenia z tytułu naruszenia patentu ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat, bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym uprawniony dowiedział się o naruszeniu swego prawa i o osobie naruszydca, oddzielnie co do każdego

naruszenia. Jednakże w każdym przypadku roszczenie przedawnia się z upływem pięciu lat od dnia, w którym nastąpiło naruszenie. Do przedawnienia roszczeń z upływem tego terminu nie ma znaczenia świadomość, dobra lub zła wiara naruszydca. W jego konsekwencji dochodzi do ograniczenia prawa ochronnego, uprawniony zmuszony jest bowiem tolerować korzystanie z wynalazku przez osobę trzecią, pomimo braku jego zgody.

Bieg przedawnienia określają zarówno termin a tempore scientiae, jak i a tempore facti. Ten ostatni, nakazując jego liczenie od obiektywnie zaistniałego zdarzenia, realizuje ogólną zasadę, iż rozpoczęcie biegu terminu przedawnienia nie może być uzależnione od zachowania się podmiotu, któremu przysługuje roszczenie. Termin przedawnienia i tak rozpocznie swój bieg od dnia nastąpienia określonego zdarzenia, niezależnie od zachowania uprawnionego. Zdarzeniem tym, jest – zgodnie z art. 289 – naruszenie patentu. Kluczowe jest zatem wskazanie momentu, w którym ono następuje i kiedy się kończy, przez co wyodrębnione mogą zostać poszczególne postaci naruszenia, na co wskazuje art. 289 ust. 1 zdanie drugie.

Wykładnia art. 289 p.w.p., w odniesieniu do czynów złożonych z wielu jednorodnych działań podejmowanych na przestrzeni dłuższego czasu budziła przez wiele lat zasadnicze kontrowersje w orzecznictwie i doktrynie prawa własności przemysłowej. Można tu było wyróżnić trzy zasadnicze koncepcje:

1. czynu ciągłego,
2. serii identycznych działań popełnianych dzień po dniu,
3. naruszenia rozumianego jako wkroczenie w sferę praw wyłącznych powoda (niezastosowania się do zakazów ustawowych).

Ad.1. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 30/04/1974 r. (II CR 161/74 OSPiKA 1975 nr 10), wydanym na gruncie obowiązującego wówczas przepisu art. 57 ustawy z 19/10/1972 r. o wynalazczości, w wypadku, w którym naruszenie prawa polega na wytwarzaniu określonych przedmiotów przez dłuższy okres, w grę wchodzi jedno naruszenie o charakterze ciągłym. W takiej sytuacji bieg przedawnienia roszczeń rozpoczyna się od dnia ustania stanu ciągłego stanowiącego naruszenie prawa a nie od zaistnienia stanu bezprawnego.

Formuła przyjęta przez Sąd Najwyższy miała swoje źródło w karno-prawnych koncepcjach czynu ciągłego. Taka teza spotkała się jednak z oceną negatywną; <<zasadne zastrzeżenia>> zgłosił do niej S. Grzybowski (...), a za zdecydowanie <<błędną>> uznał S. Sołtysiński. Zdaniem tego autora <<sens krótszych terminów przedawnienia polega na tym, aby uniknąć trudnych kwestii dowodowych po upływie dłuższego okresu. (...) (A. Szewc Naruszenie własności przemysłowej, Warszawa 2003, str. 215, glosa S. Grzybowskiego - OSPiKA 1975 nr 10 s. 436 i nast., S. Sołtysiński, A. Szajkowski, T. Szymanek Komentarz do prawa wynalazczego Warszawa 1990). Odnoszenie do regulacji cywilno-prawnych instytucji prawa karnego musi być uznane za oczywiście nieprawidłowe. W świetle art. 303 i n. p.w.p. naruszenie patentu nie stanowi przestępstwa. (M. du Vall [w:] E. Nowicka, U. Promińska, M. du Vall Prawo własności przemysłowej Warszawa 2007, str. 166).

Zdaniem Sądu, przyjęcie konstrukcji czynu ciągłego prowadziłoby do zaprzeczenia idei przedawnienia. W sytuacji długotrwałego (ciągłego) naruszenia patentu, termin przedawnienia faktycznie w ogóle nie rozpoczynałby biegu. Skutkowałoby to permanentnym stanem niepewności, w stosunkach prawnych brak byłoby bowiem elementu dyscyplinującego uprawnionego do szybkiej reakcji na nieakceptowalne działania osoby trzeciej. Skłonienie go do dochodzenia jego roszczeń w określonych terminach ma zasadnicze znaczenie dla realizacji zasady praworządności, każde bezprawie powinno się bowiem spotkać z szybką reakcją ze strony uprawnionego.

Uznanie, że bieg przedawnienia roszczeń rozpoczyna się dopiero od dnia ustania stanu ciągłego stanowiącego naruszenie prawa, a nie od dnia zaistnienia stanu bezprawnego byłoby w istocie sprzeczne z obowiązującą w polskim prawie regułą przedawnienia roszczeń majątkowych, także tych wynikających z praw własności przemysłowej. Nie ma podstaw do stosowania do tych roszczeń reguł właściwych nie ulegającym przedawnieniu roszczeniom niemajątkowym. Przedawnienie roszczeń majątkowych wynikających z praw własności przemysłowej należy oceniać

na gruncie stosunków gospodarczych, gdzie ustawodawca krótkimi terminami mobilizuje przedsiębiorców do dochodzenia przysługujących im roszczeń i eliminowania naruszeń. Leży to w interesie zarówno uprawnionych, których roszczenia powinny być w całości i bez zwłoki zaspokojone, ale także naruszających prawa innej osoby, którzy po upływie określonego czasu zyskują pewność, że ich działania nie będą już sankcjonowane, zaniechanie uprawnionego przekonuje ich bowiem o tym, że nie wkraczają w sferę jego praw wyłącznych.

Ad. 2. Stricte teoretyczna konstrukcja wielokrotnych identycznych działań ocenianych pojedynczo jako odrębne naruszenia jest także, zdaniem Sądu, nie do zaakceptowania. Jej praktyczne zastosowanie jest właściwie niemożliwe, wymagałoby bowiem (przy różnorodności i długotrwałości działań pozwanego) każdorazowego konkretyzowania i indywidualizowania poszczególnych czynów (naruszeń), tak aby w sposób jednoznaczny określona została podstawa faktyczna powództwa. Tymczasem, np. w przypadku seryjnej produkcji i stałego wprowadzania towarów do obrotu, czy ich magazynowania nie da się wyodrębnić i zindywidualizować działań naruszającego. W ocenie Sądu opartej na doświadczeniu orzekania w tego rodzaju sprawach praktycznie nie ma to miejsca. Powodowie nie wskazują ani dat, ani nie indywidualizują działań pozwanych, które stanowić mają podstawę stawianych im zarzutów naruszania praw wyłącznych, chyba, że domagają się zasądzenia odszkodowania lub zwrotu bezpodstawnie uzyskanych korzyści za określony czas. Przeciwnie, jedynie w sposób ogólny stwierdzają, że naruszenie miało lub ma miejsce.

Ad. 3. Sąd jest przekonany o słuszności poglądu utożsamiającego naruszenie z wkroczeniem (w określony jednym z zakazów art. 66 p.w.p. sposób) w sferę prawa wyłącznego. Píše o tym prof. Janusz Szwaja w artykule Przedawnienie w prawie własności przemysłowej [w] Księga pamiątkowa z okazji 85-lecia ochrony własności przemysłowej w Polsce. Wydawnictwo Urzędu Patentowego RP Warszawa 2003 s.213-227., a także w Komentarzu do Ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Wydawnictwo C.H.Beck Warszawa 2006 s.952-953). Za takim rozwiązaniem opowiada się Andrzej Szewc (Naruszenie własności przemysłowej. WP LexisNexis Warszawa 2003 s.211-218 – tam także powoływane tezy B.Gawlika Cywilnoprawna ochrona praw majątkowych. w Prawo wynalazcze. Zagadnienia wybrane. Warszawa 1978)

Przyjęcie za początek biegu przedawnienia daty wkroczenia przez osobę nie mającą zgody uprawnionego w sferę jego prawa wyłącznego pozwala na stworzenie konstrukcji spójnej i odpowiadającej istocie przedawnienia roszczeń. Pozwala na zapewnienie szybkiej reakcji na naruszenie praw powoda. Daje pozwanemu gwarancje, że po upływie określonego prawem czasu jego działania nie będą przedmiotem zarzutów, uniemożliwiając mu w praktyce dowodzenie jego racji. Przy ciągłym naruszeniu prawa wyłącznego okres ten należałoby zatem liczyć od początkowego, a nie od końcowego terminu działań naruszcyciela. (A.Szewc idem s.217, por. także uchwała Sądu Najwyższego z 17/02/2006 r. III CZP 84/05 OSNC 2006/7-8/114)

Za naruszenie prawa z patentu w rozumieniu art. 287 ust. 1 p.w.p. uznać należy każdą z form działania wymienionych w art. 66 ust. 1 p.w.p., a nie każde pojedyncze działanie, stanowiące korzystanie z wynalazku. Takie rozumienie pojęcia początku biegu przedawnienia dominuje obecnie w doktrynie i orzecznictwie (por. np. wyroki Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 31/08/2012 r. I ACa 51/12, z 23/02/2013 r. I ACa 1001/12). Sąd podziela pogląd przedstawiony w tej kwestii przez prof. dr hab. K. Szczepanowską-Kozłowską w opracowaniu pt. Przedawnienie roszczeń w prawie własności przemysłowej (w: Spory o własność intelektualną, Księga jubileuszowa dedykowana Profesorom Januszowi Barcie i Ryszardowi Markiewiczowi., red. A. Matlak, S. Stanisławska-Kloc, Wolters Kluwer, Warszawa 2013, s.1193-1206) Analizując naruszenie autorka zwraca uwagę na stronę subiektywną działania pozwanego, czynu ciągłego, na który składa się szereg zachowań podjętych w wykonaniu z góry powziętego zamiaru.

Przedawnienie roszczeń sąd bierze pod uwagę wyłącznie na zarzut pozwanego, który nie może tego uczynić nie biorąc udziału w postępowaniu zabezpieczającym, w którym rozstrzygnięcie następuje na posiedzeniu niejawnym. Istnienie takiej możliwości sąd powinien jednak uwzględnić przy ocenie uprawdopodobnienia przyszłych roszczeń. Jest to szczególnie ważne tam, gdzie spór dotyczy wynalazku o znacznej wartości majątkowej lub o dużym potencjale gospodarczym, gdzie udzielenie zabezpieczenia może wywołać poważne, negatywne skutki w sferze praw i interesów gospodarczych potencjalnego naruszcyciela.

Ponieważ z taką sytuacją mamy do czynienia w tym postępowaniu, należy uznać, że przyszłe roszczenia zakazowe nie są wystarczająco uprawdopodobnione, ich słuszność może bowiem przekreślić zgłoszenie przez obowiązującą spółkę formalnego zarzutu przedawnienia. Brak także po stronie uprawnionych interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia, skoro bowiem stan potencjalnego naruszenia ich patentu trwa przeszło sześć lat, bez uszczerbku dla swych praw i skutecznego żądania zaprzestania dalszych naruszeń mogą poddać je weryfikacji poprzez złożenie pozwu, obejmując nim wniosek o udzielenie zabezpieczenia, o którym sąd orzeknie po zapoznaniu się ze stanowiskiem pozwanego. ***Uznając przyszłe roszczenie zakazowe za nieuprawdopodobnione Sąd postanowił o oddaleniu wniosku. (a contrario art. 730¹ w zw. z art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.)***

ZARZĄDZENIE

- (...)
- (...)
- (...)

7/01/2016 r.